

2015

STOMFF ANDREI AUREL

2015

Mă doare istoria și privesc uluit
Cum rabdă poporul păgânii români
Ce stau în palate și au pentru câini
Mai multă mâncare decât mulți copii.
Tu Decebal oare de noi nu mai știi?
Nu poți de prin ceruri, de unde privești
Să smulgi somnolența, să recucerești
În sufletul nostru un loc de exemplu?
Mă crede, nu vreau să ridic azi un templu
Ci doar să arăt AND-ul străbun.
Când stă sub călcâi un român nu-i român,
Când rabdă mpilari parcă nu-i neamul meu.
O, Doamne, îmi e greu să privesc, tare greu!
De ce ne lași Doamne sub talpă mereu?
De-atâtea milenii povara e grea!
Când ai o istorie cât timpul de veche,
Când plaiul acesta e fără pereche
De ce lași ca hulpavi călăi să se-adape
Cu sânge de trac și-i lași să și scape
Fugind pe-o minciună cu ochii legați?
Întoarce-te Doamne, acesta-i poporul
De unde o lume își trage izvorul.
Ramas-am doar lași și creduli și blazați?
Mă-ncercana vremea și somnul mi-e rar,
Și apa ce-o sorb e de-un rânced amar!
De ce ne dai Doamne asemenea chin?
Trăim pe pământ atât de puțin!
Adu-ne-napoi regii vremilor trace,
Întoarce-ți tu Doamne privirea încoace
Și-nvie statuile, câte-au rămas!
Poporul acesta nu-i popor de pripas!
Nu poate sfârși într-un mod rușinos
Poporul român, un popor prea frumos
Să doarma-n pădure într-o raclă de sticlă!
Îndură-te Doamne, la viață ridică
Opinca de rând și un crai dat de ea.
Îndură-te Doamne de PATRIA MEA! (2015)